

Ісаєв Сергій (10.04.1975-25.04.2016)

Народився 10 квітня 1975 р. в м. Костянтинівка Донецької області. Навчався у ЗШ №4, яку закінчив у 1990 р. Педагоги і однокласники запам'ятали Сергія добрим, порядним, завжди готовим прийти на допомогу. Отримав спеціальність у професійно-технічному училищі №20.

У 1994-1996 рр. служив у десантних військах, був водієм-гранатометником, потім – сапером. Після служби в армії одружився, створив невеличкий власний бізнес. Ніколи не був байдужим до чужого горя. Зумів знайти однодумців і організувати допомогу дитячим будинкам. Був активним і свідомим патріотом України. Його ім'я добре знайоме громадським активістам не тільки Костянтинівки, а й Слов'янська, Краматорська, Дружківки, Бахмута, Торцеька.

Коли на Донеччину прийшла війна, Сергій долучився до волонтерського руху «Схід та Захід єдині», зробив конструкції для плетіння маскувальної сітки. Він допоміг військовим від Станиці Луганської до Волновахи, водночас не забуваючи дбати про своїх підопічних із сиротинця. Не залишив благородну справу допомоги дітям і тоді, коли в липні 2015 року пішов добровольцем у лави ЗСУ. Служив у 122 батальйоні 81 бригади старшим сержантом – командиром 1-го інженерно-саперного відділення інженерно-саперного взводу, неодноразово виконував обов'язки командира взводу. У своїй частині Сергій організував збір пластику для допомоги у протезуванні постраждалих в АТО від БФФ «Овес».

З 04 липня 2015 р. до 25 квітня 2016 р. учасник антитерористичної операції на Сході України, виконував бойове завдання у складі свого підрозділу по захисту населених пунктів Пилипчатине, Світлодарськ, Новгородське Донецької області.

Загинув Сергій 25 квітня 2016 р. близько 14 год.20 хв. під час виконання завдання по знешкодженню мінно-загороджувальних перешкод біля населеного пункту Новгородське. Вибух міни ОЗМ-72 забрав його життя.

В останню путь його проводжали рідні, друзі, волонтери не тільки з Костянтинівки, Дружківки, Слов'янська, а й із Західної України. Патріоти України стали на коліна перед героєм, що віддав своє життя заради Рідної Землі.

У Сергія залишились дружина Тетяна та двоє неповнолітніх діточок: Тимофій і Марія. Похований Ісаєв Сергій Володимирович 27 квітня 2016 р. на Сантуринівському цвинтарі м. Костянтинівка поруч із могилами своїх батьків.

У жовтні 2016 р. Указом Президента України від 04.07.2016 р. за № 291/2016 нагороджений Орденом «За мужність» III ступеня посмертно.

13 жовтня 2016 р. напередодні Дня захисника України на будівлі ЗШ №4, де навчався Сергій, була встановлена меморіальна дошка.